

[Jens Jørgensen]

2-måneders-hold og et 4-måneders-hold osv. – så skal de også kunne få det. Derfor er det ikke realistisk.

Det, der er vores mål, er, at eleverne skal have retten til at vælge forskellige niveauer i disse fire fag. Der bliver aldrig tale om, at niveau og hold er det samme. Det er en misforståelse af begreberne, og det er derfor, vi står så fast på de grundsynspunkter, som vores ordfører har markeret så tydeligt.

Jette Pors (CD):

Det har været et langt, sejt træk med op- og nedture, lange diskussioner, megen læsning og utallige samtaler med fagfolk, lægfolk og politiske kolleger.

Men det har været besværet værd. Ingen kan vel fortænke mig i at være glad i dag. Det eneste, der kan gøre min glæde større, er en melding fra De Konservative om, at de også går med i forliget.

Jeg siger det såmænd ikke for at provokere, men fordi det er mit indtryk, at substansen i lovforslaget ikke læses så meget forskelligt i mit eget parti og hos De Konservative. Jeg kan selvfølgelig tage fejl, men ingen kan i hvert fald forhindre mig i til stadighed at håbe.

Jeg vil gerne på CD's vegne både den forhenværende og den nuværende undervisningsminister til lykke. De har, set med mine øjne, begge en del af æren for forslaget, som trods sine små trykfejl danner grundlag for en forligsaftale.

Det, der glæder os mest i CD, er den kursændring, der nu lægges op til i og med, at der skal tages udgangspunkt i elevernes individuelle behov – det, vi indbyrdes kalder undervisningsdifferentiering – men også ud fra en erkendelse af, at børn har en naturlig trang til fordybelse og koncentration, uanset om vi herinde kalder det for leg eller alvor, indlæring eller trivsel eller noget helt tredje. Det er, når alt kommer til alt, en blanding af det hele.

Den kursændring, som lovforslaget er udtryk for, er i pagt med tiden. Den bygger på både indvundne erfaringer og spændende nye tiltag. Lad mig nævne nogle få: Skolebiblioteket får en længe ønsket central placering i skolerne hverdag. Timetallet hæves og bliver mere tidssvarende. Tidligere sprogstart. Projektopgaven skal afprøves i virkelighedens verden. Og jeg kunne nævne flere ting.

Men noget af det, som CD ikke har ønsket at pille ved, er blevet bevaret. Her tænker jeg på lærernes ret til metodefrihed.

Vi har i mit parti gjort os mange overvejelser om den tværfaglige undervisning, som vi klart opfatter som en metode, og som vi accepterer som et kosttilskud til den fagopdelte undervisning. Derfor er vi også glade for, at vi fik fastholdt den fagopdelte skole som det væsentlige princip. Og det er vist et ønske, vi deler med andre partier, kan jeg forstå.

Men vi erkender, at tværfaglig undervisning er kommet for at blive, og så er det jo også naturligt, at den metode får et seriøst præg, hvad en projektopgave nu engang kan give den.

Vi havde gerne set, at projektopgaven var blevet obligatorisk. Men vi kan sagtens leve med, at den er gjort frivillig i en 3-års-periode. Det giver lærerne tid til at vænne sig til tanken. Og når ministeren om 3 år fremlægger den lovede redegørelse her i Tinget, har vi et erfaringsgrundlag at arbejde videre på.

Netop dette med at få opbygget et bredt erfaringsgrundlag var CD's argument for at ønske projektopgaven lagt uden for den eksisterende prøveperiode. Det har skabt glæde hos nogle og fortrydelse hos andre. CD's holdning er den, at vi gerne ser nye opgaver inddraget, men før vi ophøjer dem til afløser for den nuværende fagopdelte prøveform, vil vi gerne have flere erfaringer at bygge på.

Med hensyn til holddannelserne fremgår det af lovforslaget, at det godt kan lade sig gøre at danne hold på op til et år ad gangen – blot er automatikken pillet ud forstået på den måde, at lærerens bevægelsesfrihed i valg af metode er udvidet til også at omfatte en ret til opbrydning af en uhensigtsmæssigt sammensat holddeling.

Lærerens frihed til at handle fornuftigt for den enkelte elev i en given situation er blevet forbedret. Lærerens ansvar er dermed også blevet større, men det har jeg det ganske godt med, for jeg har fuld tiltro til, at frihed såvel som ansvar ligger bedst placeret hos den professionelle. Det er trods alt læreren, der er tættest på den aktuelle undervisningssituation, og det bør respekteres. Det er vist også et ønske, jeg deler med de fleste andre partier, om ikke alle, og det er for mig at se en af hovedårsagerne til, at vi har kunnet finde sammen – med